

امنیت کشور در دوره رضاشاه

۲۶ مرداد ۱۴۰۳ ساعت ۸:۱۴

ارتش رضاشاهی در مرزهای شمالی مستقر بود. در این مناطق ظاهراً امنیت برقرار شده بود. اما در کردستان، راهزنان گُرد که ادعا می‌شود عراقی‌اند، چندین بار مال و اموال مردم را غارت کرده بودند.

رضاشاه درک درستی از سیاست خارجی نداشت. او طی دو دهه حکومت، همواره خطر حمله شوروی را پررنگ کرد. از این رو بخش مهمی از ارتش ایران را در مرزهای شمالی مستقر کرد. این در حالی بود که بسیاری از نقاط مرزی کشور از امنیت کافی برخوردار نبودند:

«حضور ارتش در سرتاسر استان آذربایجان کاملاً مشهود بود. در آستارا یک لشکر مستقر بود؛ در اردبیل دو لشکر؛ در مشکین شهر احتمالاً یک لشکر، در اهر یک تیپ؛ در تبریز دو لشکر و در ماکو فقط می‌شد سربازان را دید. سربازخانه‌ها و نیروهای نظامی در جاهای دیگر هم بودند. تا جایی که می‌شد فهمید، مردم آذربایجان هم احساس عمومی ایرانی‌ها را در تحسین و سمپاتی با آلمان و ترس از اتحاد شوروی داشتند. ارزش زمین و ملک در تبریز به یک چهارم قیمت پنج سال پیش آن تنزل یافته، که نشان دهنده ترس از حمله نیروهای شوروی است. ارمنی‌ها و آسوری‌ها هم اقلیتی را تشکیل می‌دهند که احساس می‌کنند، یا به نظر می‌رسد که احساس می‌کنند، که هر تغییری وضع را بهتر خواهد کرد. در کردستان، راهزنان گُرد که ادعا می‌شود عراقی‌اند، چندین بار مال و اموال مردم را غارت کرده بودند. از جاده‌ای گذشتم که دو روز پیش از آن جلوی کاروانی را گرفته و مردم را لُخت کرده بودند. شکی نیست که سرکوب این نوع راهزنی‌ها برای ارتش خرج دارد و در منطقه افشار راهزنی‌ها و غارت‌ها به حدی رسیده است که می‌گویند مقامات ایرانی قصد دارند روستاییان را برای دفاع از خودشان دوباره مسلح کنند.»

منبع: محمدقلی مجد، رضاشاه و بریتانیا بر اساس اسناد وزارت خارجه آمریکا، مترجم مصطفی امیری، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، ۱۳۸۹، ص ۴۶۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49761/امنیت-کشور-رضاشاه-دوره-کشمور>